

сѣла и катò вѣше много гладѣи. паша-та остави още четири оци да ни тсѣрчатъ, и кой се потсѣрчатъ даймь дадѣтъ жито за идѣнѣ, и онъ отиде приєсь разлога ва Голѣнь. нашите се тсѣрчиха до Богородица (Явѣста). който се неистсѣрчиха едни и искадѣха. дрѣзкѣ Бѣгаха по гората и тиамъ изгорѣха кащите. и асанъ оца пѣсна много конѣ ва градо̀тъ (Татаръ Пазарджикъ) та до̀караха жито̀ отъ бегликъ ханъ (Куршюмъ ханъ) и стовариго ва цѣрквите стаа петка. и стѣн апòстоль андреѣ ва ко̀стантòво и разда̀де на потсѣрчените кащѣ̀ по двѣ̀ миѣри рожѣ̀ и двѣ̀ миѣри просо. тачѣ̀ на петковдѣнь до̀де ферманъ̀ отъ царòтъ да̀ сѣ саверѣтъ вѣлгарете та да̀ станѣтъ ра̀ѣ. да̀ да̀вать харѣчѣ̀ и веримъ̀ и да̀ хòдѣтъ на ангарѣ̀ѣ. и сѣмо тсѣрцето да̀ отивѣтъ на войска̀. и съвра̀хасе бежанцѝте та са̀грядѣ̀ха кащѣ̀̀ ва камѣ̀нѣць. и ракитòко. тогѣ̀сь повечето бежанцѝ отъ страхòтъ отидòха при стара рѣ̀ка та съгрядѣ̀ха нòво сѣлицѣ̀ Батѣ̀ко. асанъ оца за кашмѣ̀рь натѣ̀ра потсѣ̀рѣ̀ѣците та расѣ̀паха сѣ̀те цѣ̀ркви отъ ко̀стѣ̀нѣць до станимѣ̀ка 33 монастѝре и 218 цѣ̀рквѣ̀̀. и така̀ Божию̀ по̀пѣ̀щенію̀ расѣ̀пахасе вѣ̀лгаретѐ ва цѣ̀пина. по̀мѣ̀ни Гòсподѣ̀ грѣ̀шна̀ѣ̀го и недòстòнна̀ѣ̀го ра̀ба̀ тво̀ѣ̀го по̀пѣ̀ Метòді̀е драгѣ̀новъ̀ отъ сѣ̀ло коро̀ва за̀пѝса сѣ̀ ва лѣ̀то̀ „а х (1600 *).

Отъ тая забѣлѣжжѣ̀ ся за̀ключѣ̀ва, какво цѣ̀пински-ты̀ Бѣ̀лгарѐ като̀ былѝ непрестанно̀ толкова̀ время̀ съ̀ турски-

*) Това събытіе е станѣло въ 1657 год. въ врѣмя-то на Султана Мехмеда IV, кога-то ся бѣ̀ подвигнѣ̀ла война̀ въ Грѣ̀циѣ̀ вѣ̀зѣ̀ Венециѣ̀ны-ты̀.